

Vi mødtes engang

Knud Vad Thomsen

mf

Vi mød-tes en-gang midt i for-å-rets bri-se, da
 Vi bær-rer den i os, vi hø-rer den nyn-ne om
 Så ung som dengang, da i for-å-rets bri-se, du

mf

verden lå å-ben, og vej-en var fri. Du nynn-ed en
 træ-et end gul-nes, og gang-en blir tung. Vi fø-ler den
 nynn-ed dig ind i vort banken-de blod. Hav tak for den

sang, blot en stump af en vi-se, men al-drig for-glemte vi
 gi' os et strejf af den yn-de, som holder dig e-vigt, hen-
 sang, for den stump af en vi-se, som selv under høst ej-er

den me-lo-di, men al-drig for-glemte vi den me-lo-di.
 ri-ven-de ung, som hol-der dig e-vigt, hen-ri-yen-de ung.
 for-å-rets mod, som selv under høst ej-er for-å-rets mod.

Jens Louis Petersen.